

21/07/2023

Από το Πεταλίδι στην Αθήνα η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Πεταλιδιώτισσας

/ [Ενορίες](#)

Στον μεγαλοπρεπή [Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος, της περιωνύμου ενορίας της οδού Αχαρνών](#), στο κέντρο της [Αθήνας](#), κομίστηκε, κατόπιν αιτήματος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου και εγκρίσεως της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, το απόγευμα της Πέμπτης 20 Ιουλίου 2023 και μέχρι την Κυριακή 30 Ιουλίου 2023, για δεκαήμερο προσκύνημα, η εφέστιος εικόνα της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής, της καλουμένης και «[Πεταλιδιώτισσας](#)», πολιούχου και προστάτιδος της κωμοπόλεως του [Πεταλιδίου](#).

Την ιερά εικόνα κόμισε ο **Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, Αρχιμανδρίτης Φίλιππος Χαμαργιάς**, εκπροσωπώντας το **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο**, ενώ η υποδοχή πραγματοποιήθηκε στη συμβολή των οδών Αχαρνών και Παρασίου και μεταφέρθηκε λιτανευτικά μέχρι τα προπύλαια του Ιερού Ναού και εν συνεχεία τελέσθηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ανδρούσης κ. Κωνσταντίου, εκπροσώπου του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Ιερωνύμου, με την παρουσία του Δημάρχου Αθηναίων κ. Κωνσταντίνου Μπακογιάννη** και αρκετών μελών του Δημοτικού Συμβουλίου και πλήθους Μεσσηνίων από ολόκληρη την Αττική.

Με το πέρας του Εσπερινού ο προϊστάμενος του ναού Αρχιμ. Νικόλαος Κατσαφαρόπουλος, με καταγωγή από την πόλη της **Καλαμάτας**, εξέφρασε θερμές ευχαριστίες προς τον **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο** για την αποδοχή του αιτήματος της μεταφοράς της ιεράς εικόνας και τον π. Φίλιππο για τη μεταφορά και συνοδεία της, παρακαλώντας τον να εκφωνήσει λόγο πνευματικής οικοδομής προς το ποίμνιο της μεγαλυνύμου ενορίας.

Ο π. Φίλιππος εκφώνησε λόγο ευχαριστιών εκ μέρους του **Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας** και εν συνεχεία αναφέρθηκε στο ιστορικό της ιεράς εικόνας, τονίζοντας και την ιδιαίτερη σχέση του νέου Αγίου της Εκκλησίας μας **Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου** με το εικόνισμα της **Πεταλιδιώτισσας**.

Αναλυτικά η ομιλία του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, Αρχιμανδρίτη Φίλιππου Χαμαργιά κατά την υποδοχή της ιεράς Εικόνας της Παναγίας Πεταλιδιωτίσσας στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος οδού Αχαρνών:

Μέ ἄπειρη χαρά καί συγκίνηση, ἀλλά καί πνευματική ἀγαλλίαση, ἔνεκα τῆς μεθ' Ὑμῶν κοινωνίας, Θεοφιλέστατε Ἄγιε Ἀνδρούσης, ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα π. Νικόλαε προεστῶτα τῆς Μεγαλυνίου ταύτης ἑνορίας, σεβαστοί πατέρες καί ἀδελφοί, περιούσιε λαέ τοῦ κλεινοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἄστεως, εὐρισκόμεθα καί πάλι, διὰ δευτέραν συνεχῆ χρονιά, στόν Μεγαλοπρεπῆ αὐτόν Ναόν, κομίζοντες τούτη τήν φορά τήν Ἱεράν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καί καλουμένης Πεταλιδιώτισσης, ἐκ τῆς γραφικῆς κωμοπόλεως τοῦ Πεταλιδίου, μιᾶς κωμοπόλεως πού ἡ μακραίωνη ἱστορία ἀνάγεται στούς ἀρχαίους χρόνους, ἀφού τό Πεταλίδι ἀποτελεῖ τήν ἐξέλιξη τῆς Ἀρχαίας Κορώνης, τήν ὁποία κλέϊσαν, ὡς πῶτοι ἐπίσκοποι αὐτῆς, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἐκ τῶν Ο' Καῖσαρ, Ἐπαφρόδιτος καί Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοποι Κορώνης καθῶς καί ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Κορωναίων Ἀγαθοκλῆς, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στήν Γ' Οἰκουμενική Σύνοδο, πού συνῆλθε στήν Ἑφεσο καί πού ἡ ἐξέλιξη αὐτή φθάνει μέχρι τήν ἀνέγερση τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ ὁποῖος ἤδη εἶχε ἀρχίσει νά κτίζεται ἀμέσως μετὰ τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καί ἐγκαινιάσθηκε, κατά ἀγαθή συγκυρία Θεοφιλέστατε, ἀπό τόν ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καί τήν καθιέρωση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης.

Μέσα στήν ἱστορική διαδρομή αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος στήριξε τοὺς κατοίκους τοῦ Πεταλιδίου καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Ὁ ναός ἀποτέλεσε τὸ σημεῖο τῆς λειτουργικῆς ἀναφορᾶς καί προσφορᾶς τοῦ λαοῦ τοῦ Πεταλιδίου, ὅπου ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς γεννήσεώς του ἕως καί τῆς τελευτῆς του ὁ κάθε Πεταλιδιώτης κατέθετε, λειτουργικά, λατρευτικά καί εὐχαριστιακὰ πρὸς τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πεταλιδιώτισσας, τὰ αἰτήματά του καί τὶς προσδοκίες του καί ἀντλοῦσε δύναμη καί κουράγιο γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ξεπεράσει τὰ δύσκολα χρόνια πού πέρασαν οἱ κάτοικοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀλλὰ καί συγχρόνως τὶς δυσκολίες τῆς καθημερινότητος.

Στο ναὸ αὐτὸ ὅμως, ἐκτὸς ἀπὸ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ὑπάρχει καί ἓνα ἄλλο θαυμαστὸ σημεῖο. Ὁ Ναός αὐτός ἦταν ὁ χῶρος ὅπου μεγάλωσε, ἀνδρώθηκε καί προσφέρθηκε στήν Ἐκκλησία ἓνα πρόσωπο πού σήμερα εὐρίσκεται στή χορεία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς συνείδησης τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ εἶναι ὁ ἀγαθὸς λευίτης ὁ Ὅσιος Βησσαρίων, ὁ Κορκολιάκος, γένημα καί θρέμμα τοῦ Πεταλιδίου καί ἐν τῇ Μονῇ Ἀγάθωνος τῆς Φθιώτιδος διαλάμπας, ὁ ὁποῖος μέσα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἀναπλήρωσε τήν ὀρφάνια του. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι σχετίζεται τὸ πρόσωπο αὐτὸ, ἡ παρουσία του καί ἡ βιωτὴ του μὲ τὸ συγκεκριμένο εἰκόνισμα καί τὸν τόπο, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι ἡ Ἐκκλησία, μέσα στὴ διαχρονία της, δὲν παύει νὰ ἀναδεικνύει Ἁγίους, πρόσωπα τὰ ὁποῖα, ἐξαιτίας τοῦ ἐξαιρέτου τοῦ βίου τους, μποροῦν καί σήμερα ἀκόμα, στὸν 21ο αἰῶνα, νὰ ἀναδειχθοῦν Ἅγιοι καί κεχαριτωμένοι. Γιατὶ ὅταν ἡ Ἐκκλησία

ἀναδεικνύει Ἀγίους βεβαιώνει ὅτι εἶναι μία ζῶσα πραγματικότητα μέσα στὸν κόσμο καὶ ὄχι μουσειακό ἐκθετήριο.

Κομίζουμε λοιπὸν αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία φιλοτεχνήθηκε με θαυμαστὸ τρόπο, ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Μαυρομιχάλη, ἀδελφὸ του Πετρόμπεη κατὰ τὸ ἔτος 1841 καὶ συντηρήθηκε ἀπὸ ἀρχαιολόγους συντηρητὲς τὸν Ἰούλιο τοῦ ἔτους 2013.

Μαρτυρεῖται δέ ὅτι ὁ Ἀγιογράφος μόλις περάτωσε τὸ ἔργο τυφλώθηκε καὶ ἔκτοτε συνέχισαν οἱ μαθητὲς του, ἡ δέ αἰτία τῆς εἰκονογραφήσεώς της, σύμφωνα μὲ τὴ παράδοση, εἶναι ἡ παρακάτω: Ὁ καπετάν - Νικόλας Μουστάκης, καταγόμενος ἀπὸ τὴ νῆσο Χίο, ἔπλεε μέσα στὸ Μεσσηνιακὸ κόλπο μὲ τὸ πλοιάριό του, τὸ ὁποῖο ἦταν φορτωμένο μὲ ἐμπορεύματα. Ξαφνικά, στὰ ἤρεμα καὶ γαλήνια νερὰ τῆς θάλασσας, ξέσπασε τρομερὴ θαλασσοταραχὴ καὶ κινδύνευσε τὸ πλοιάριο νὰ βυθισθεῖ καὶ ὁ καπετάν Νικόλας τρομαγμένος ἀφήνει τὸ τιμόνι καὶ γονατιστὸς προσεύχεται στὴν Παναγία λέγοντας: *«Σῶσε τὸ πλοῖο μου καὶ διαφύλαξε τὸ πλήρωμά μου καὶ θὰ σοῦ προσφέρω ὅ,τι μοῦ ζητήσεις»*. Αὐτὰ εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια, καὶ ὦ! τοῦ θαύματος, δύναμη ἐξ οὐρανοῦ ὁδήγησε στὶς ἀκτὲς τοῦ Πεταλιδίου τὸν καπετάνιο καὶ τοὺς ναῦτες σώους καὶ ἀβλαβεῖς, ἐνῶ τὸ πλοιάριο ναυάγησε ἐντὸς τοῦ Κόλπου.

Ὁ Νικόλας ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ δοξολογοῦσε τὴν Παναγία, γιατί μὲ τὴ βοήθειά της διασώθηκαν. Ἔμειναν στὴν κωμόπολη πέντε ἡμερόνυχτα. Τὴν τρίτη βραδιά, ὁ καπετάν Νικόλας, τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου του, βλέπει σὲ ὄνειρο τὴν Παναγία ἀπαστράπτουσα, καθήμενη μέσα σὲ μία κολυμβήθρα, ἡ ὁποία ἐξεχειλίζει ἀπὸ ἄφθονο νερό. Κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιὰ Της τὸν Χριστὸ καὶ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ στέκονταν δύο ἄγγελοι. Τότε, ἀκούγεται ἡ Παναγία μὲ αὐστηρὴ φωνὴ νὰ λέει: *«Γιατὶ Νικόλαε παραμέλησες τὴν ὑπόσχεση ποὺ μοῦ ἔταξες;»*. Τρομαγμένος τότε ὁ καπετάνιος ἀπολογεῖται στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς λέγει: *«Εὐλογημένο τὸ ὄνομά σου! Πρόσταξε τὶ θέλεις νὰ σοῦ φέρω!»*. Μὲ πραεῖα, τότε, καὶ γαλήνια φωνὴ ἡ Μεγαλόχαρη τὸν προστάζει: *«Φτιάξε τὴν εἰκόνα μου, ὅπως σοῦ φανεροῦμαι ἔμπροσθέν σου, καὶ προσέφερε τὴν χάρισμα στὸν Ναό ποὺ φτιάχνουν στὸ ὄνομά μου καὶ ἐγὼ θὰ εὐλογήσω αὐτὴν νὰ ἔχει τὴν χάρη μου»*. Αὐτὰ εἶπε ἡ Μεγαλόχαρη, καὶ χάθηκε ἀπὸ τὸ ὄραμα, τὸ ὁποῖο ἔβλεπε ὁ καπετάν Νικόλας. Ἀμέσως, ἐξύπνησε συγκλονισμένος καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ἔπεσε στὸ ἔδαφος καὶ ζητοῦσε συγχώρεση ἀπὸ τὴν Παναγία, γιατί παραμέλησε τὸ τάμα του. Ἀφοῦ ἐξημέρωσε, ἀμέσως ἐνημέρωσε τοὺς κατοίκους καὶ ἐζήτησε νὰ τοῦ ἀναφέρουν ἂν γνωρίζουν κάποιον ἀγιογράφο. Αὐτοὶ τοῦ συνέστησαν ἕναν Ἀγιογράφο, ὁ ὁποῖος ὀνομαζόταν Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ εἶχε χάρισμα στὴν ἱερὴ τέχνη τῆς εἰκονογραφίας.

Ὁ καπετάν Νικόλας τὸν ἐπεσκέφθηκε καὶ, ἀφοῦ τοῦ ἐξιστόρησε τὸ θαυμαστὸ γεγονὸς τῆς διασώσεώς του ἀπὸ τὴν Παναγία, τοῦ παρήγγειλε νὰ φτιάξει μιὰ λαμπρὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, σύμφωνα μὲ τίς ὁδηγίες τῆς Παναγίας στό ὄραμά

του. Ἐδωσε χρήματα στὸν ἀγιογράφο καὶ τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἀναχώρησε γιὰ τὴν πατρίδα του. Μὲ προσευχὴ καὶ νηστεία, ὅπως εἶναι τό ἔθος, ὁ ἀγιογράφος ὁλοκλήρωσε τὴν ἀγιογράφιση τῆς χαριτοβρύτου εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Πεταλιδιωτίσσης. Κατόπιν, μὲ τὴν προβλεπόμενη τάξη, οἱ πιστοὶ τὴν ἐνθρόνισαν στὸ τέμπλο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀποτελῶντας ἕκτοτε τὴν «Κυρά» καὶ «Καπετάνισσα» τῆς Μεσσηνίας, ἐνῶ ὅλα αὐτὰ τεκμηριώνονται ἀπὸ τὰ ὑπολλείματα τοῦ ναυαγίου τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται στὴν θάλασσα τοῦ Πεταλιδίου.

Θεοφιλέστατε, Ἅγιοι πατέρες, ἀδελφοί μου,

Περατώνοντας τὴν προσλαλιά μου, μεταφέρω τίς εὐχές καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, γιὰ τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν καὶ συνᾶμα φιλάδελφον παράκλησιν τῆς μεταφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης, στό κλεινὸν ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὴν περιώνυμον καὶ μεγαλόνυμον ἐνορία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὁδοῦ Ἀχαρνῶν. Εὐχαριστοῦμεν ἐκ μέσης καρδίας, διὰ τὴν λαμπρὴ ὑποδοχὴ, τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριον ἡμῶν Κύριον Ἱερώνυμον, ἀλλὰ καὶ Ὑμᾶς Θεοφιλέστατε Ἅγιε Ἀνδρούσης κ. Κωνστάντιε, ὡς καὶ τοὺς ἐκ Μεσσηνίας καταγομένους ἐφημερίους τοῦ Μεγαλυνίου τούτου Ναοῦ, τὸν Προϊστάμενον Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. Νικόλαον Κατσαφαρόπουλον καὶ τὸν συνεφημέριό του π. Παναγιώτη Γιαννακόδημο, ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς συνεφημερίους τους, οἱ ὁποῖοι, ἐν πνεύματι ἀγάπης, διακονοῦν τό πολυπληθὲς καὶ πολυφυλετικὸν πλήρωμα αὐτῆς τῆς ἐνορίας.

Τέλος εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους ὅσους συνέβαλλαν, ἕνας ἕκαστος ἐκ τῆς θέσεως του, στὴν μεταφορὰ ἐκ Μεσσηνίας ἀλλὰ καὶ στὴν ὑποδοχὴν εἰς Αθήνας.

